կական ճարտարապետութեան ուսումնասիրուած ծրագրի մը համաձայն. Պ. Լեւոն Նաֆիլեան գնահատելի յաջողութեամբ հետեւած է համազգական, ազգի ճիշդ՝ ընտրական մէթոտի մը: — Յատակագծին մասին ներշնչուած է Անիի Մայր եկեղեցիէն, արտաքին կառուցուածքին մասին՝ Աղթամարի Ս. Խաչ Տաճարէն, զանգակատան մասին՝ Արուճծոտնի Յովհաննաւանքի Եկեղեցիէն. իսկ գմբէթը ընդհանուր առմամբ կ'յիշեցնէ Էջմիածնի Կաթողիկէն, երկու պահարաններու երկու արտաքին դուռները՝ ձեւը ունին Էջմիածնի Մայր Տաճարի հարաւային դրան. պատուհանները, չորս կողմը բոլորած քանդակազարդ գօտին, երեք ճակատներուն անկիւնաձեւերուն մէջի եռանկիւնաձեւ զարդերը, ինչպէս նաեւ գմբէթի թմբուկին քիւերուն ամբողջ զարդարանքը՝ մեծ մասամբ Աղթամարի տաճարէն, և հայկական մանրանկարչութենէ: Հիւսիսային և հարաւային երկու դուռներուն երկկողմի ուղաձիգ որմախորշերը, բացի իրենց զարդարանքէն, կ'յիշեցնեն Էջմիածնի Ս. Հռիփսիմէի Տաճարները. իսկ երեք կողմերու բոլոր մեծ ու փոքր հինգ դուռներուն ձեւն ու փեղկերուն պայտաձեւ կերտուածքը, դրանդիներու և երկկողմի զարդաքանդակները, զանգակատան երեք երեսներուն և տաճարին երկու կողմնակի ճակատներուն խաչքանդակները, և տաճարին արեւմտեան՝ հիւսիսային և հարաւային ճակատներուն վրայի քանդակուած մարդկային դէմքերու երրեակ զոյգերը, որոնք հայ մարդու և հայ հինէ հայերի տիպարը կ'ներկայացնեն հայկական արուեստի այս յիշակերտին վրայ, ամէնքն ալ Պ. Լ. Նաֆիլեանի զգայուն հոգւոյն և ուսումնասիրող մտքի յղացմունքը, բովանդակապէս հարազատօրէն կ'յայտնեն մեր ազգային գեղարուեստին կրօնաշունչ տարրը: Նոյնը պարտինք ըսել առաւելապէս նաեւ արեւմտեան աւագ դրան եռաբի խճճանկար մեծ պատկերին համար, որ «Հայաստանեայց Հայր Հաւատոյ, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ»ն է, Դ. դարու եկեղեցական տարազի պարզութեանը մէջ, գլխաբաց, կօրովի և քաղցրութեան պիրկ և գօրովագին նայուածքով, և օրհնաբաշխ ալջին կարկառումովը պատկառելի: